

dosar nr. 2ra-112/2020

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: (R. Pascari)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (I. Țurcan, I. Cotruță, N. Simciuc)

Î N C H E I E R E

15 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Nina Vascan
Victor Burduh
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandra Cereșeu,
reprezentată de avocatul Serghei Mocanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra
Cereșeu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient
accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea
prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Alexandra Cereșeu, reprezentată de avocatul Serghei
Mocanu și s-a menținut hotărârea din 14 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău,
sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 31 ianuarie 2018, Alexandra Cereșeu, reprezentată de avocatul
Serghei Mocanu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului
Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a
Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral și
compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta Alexandra Cereșeu, a invocat că prin
sentința din 10 februarie 2014 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost încetat
procesul penal de învinuire a Alexandrei Cereșeu în baza art. 361 alin. (1) Cod
penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere
penală.

Totodată, s-a recunoscut Alexandra Cereșeu vinovată de comiterea
infrațiunii prevăzute de art. art. 27, 196 alin. (4) Cod penal, și s-a fixat pedeapsa
sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ceea ce constituie
20000 lei în beneficiul statului.

Prin decizia din 24 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat sentința din 10 februarie 2014 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care Alexandra Cereșu a fost achitată de învinuire în baza art. art. 361 alin. (1) și 27, 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că nu există faptul infracțiunii.

Prin decizia din 05 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție, s-au admis recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, partea vătămată Ion Cereșu și avocatul Iurie Chirică în numele acestuia, cu casarea parțială a deciziei din 24 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, în partea achitării Alexandrei Cereșu în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, și menținerea în această parte, a sentinței din 10 februarie 2014 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, prin care procesul penal de învinuire al Alexandrei Cereșu în baza art. 361 alin. (1) Cod penal a fost încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspunderea penală, în rest, în partea în care Alexandra Cereșu a fost achitată de învinuire în baza art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, decizia din 24 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, a fost menținută.

Prin urmare, reclamanta Alexandra Cereșu consideră că, a fost trasă ilegal la răspundere penală în baza art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal.

Reclamanta Alexandra Cereșu a menționat că pe timpul efectuării acțiunilor de urmărire penală a fost nevoită să suporte umilință și disconfort enorm din care motiv a primit traume psihologice sub forma de stare de stres, care sunt iremediabile.

Reclamanta Alexandra Cereșu a declarat că pentru serviciile prestate de avocat în cadrul examinării cauzei în instanța de apel și recurs, reclamanta a achitat conform contractului de asistență juridică din 21 februarie 2014 și bonului de plată seria EK nr.774521 din 21 februarie 2014, suma de 14000 lei.

Reclamanta Alexandra Cereșu a solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la bugetul de stat prin intermediu Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul său a sumei de 14000 lei, cu titlu de prejudiciu material precum și încasarea de la bugetul de stat prin intermediu Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 90000 lei.

Prin hotărârea din 14 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra Cereșu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 14 000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 90 000 lei, s-a respins cererea reclamantei Alexandra Cereșu privind compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Alexandra Cereșu, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu și s-a menținut hotărârea din 14 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra Cereșu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral, și compensarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că Alexandra Cereșu a fost învinuită în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal

– deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și reîncadrează acțiunile inculpatei, și art. 27-190 alin. (5) Cod penal – tentativă la cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire.

Prin sentința din 10 februarie 2014 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, procesul penal de învinuire a Alexandrei Cereșu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspunderea penală. Totodată, s-a recunoscut Alexandra Cereșu vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 196 alin. (4) Cod penal, și s-a fixat pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ceea ce constituie 20000 lei în beneficiul statului.

Prin decizia din 24 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat sentința din 10 februarie 2014 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care Alexandra Cereșu a fost achitată de învinuire în baza art. art. 361 alin. (1) și 27, 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că nu există faptul infracțiunii.

Prin decizia din 05 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție, s-au admis recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, partea vătămată Ion Cereșu și avocatul Iurie Chirică în numele acestuia, cu casarea parțială a deciziei din 24 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, în partea achitării Alexandrei Cereșu în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, și menținerea în această parte, a sentinței din 10 februarie 2014 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, prin care procesul penal de învinuire al Alexandrei Cereșu în baza art. 361 alin. (1) Cod penal a fost încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, în rest, în partea în care Alexandra Cereșu a fost achitată de învinuire în baza art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, decizia din 24 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, a fost menținută. Respectiv, invocând că a fost trasă ilegal la răspundere penală în baza art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, iar pe timpul efectuării acțiunilor de urmărire penală reclamanta Alexandra Cereșu a fost nevoită să suporte umilință și disconfort enorm din care motiv a primit traume psihologice sub forma de stare de stres, care sunt iremediabile, și că pentru serviciile prestate de avocat în cadrul examinării cauzei în instanța de apel și instanța de recurs, reclamanta a suportat cheltuieli de asistență juridică.

Instanța de apel a menționat că pentru aplicarea dispozițiilor Legii 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale și morale pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează a fi întrunite cumulativ atât circumstanțele prevăzute la art.6 al Legii nominalizate, ce reglementează dreptul la repararea prejudiciului, cât și art. 3 al acestei legi, care stipulează cazurile de reparare a acestui prejudiciu.

Instanța de apel a constatat că condițiile Legii nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, nu se regăsesc în justificarea pretențiilor reclamantei, or, prin prisma probelor administrate la dosar, se atestă că Alexandra Cereșu a fost recunoscută vinovată

pe un capăt de acuzare, procesul penal a fost încetat pe motivul expirării termenului de prescripție, acesta însă nefiind un temei de reabilitare.

Suplimentar, instanța de apel a menționat că prin prisma Legii nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, nu orice acțiune a organelor de drept și instanțelor judecătorești atrage răspunderea statului, or, în această ordine de idei, este important și necesar să se constate ilegalitatea actului procedural emis de către organul de drept. Astfel, dacă se demonstrează printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabil că acțiunile întreprinse de către organul de urmărire penală sânt sau au fost ilegale, atunci dreptul la despăgubire apare indiferent de faptul dacă este vinovată sau nu persoana, iar instanța de judecată urmează să indice expres care anume act normativ justifică răspunderea statului.

În acest context, instanța de apel a reținut că prevederile art. 6 și art. 3 din Legea nr.1545 nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, sânt indisolubile și nu pot fi aplicate separat.

Instanța de apel a menționat că materialele anexate la dosar, în temeiul cărora reclamanta/apelantă î-și întemeiază pretențiile, nu demonstrează că acțiunile organelor de urmărire penală și a procuraturii, au fost efectuate cu abateri de la prevederile legale, or, la caz nu a fost emis vre-un act procedural definitiv și irevocabil prin care să se stabilească ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală. Mai mult, efectuarea acțiunilor de urmărire penală este obligația organului de urmărire penală, care are drept scop de a descoperi circumstanțele și persoana care a comis infracțiunea.

Instanța de apel consideră eronată concluzia apelantei cu referire la faptul că conform deciziei din 05 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție, s-a menținut sentința din 10 februarie 2014 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, prin care procesul penal de învinuire al Alexandrei Cereșeu în baza art.361 alin.(1) Cod penal a fost încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, și s-a menținut decizia din 24 noiembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău în partea în care Alexandra Cereșeu a fost achitată de învinuire în baza art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și atunci survine cazul răspunderii statului pentru omisiunile organelor de poliție, or, pentru angajarea răspunderii statului în condițiile Legii nr. 1545, este necesară întrunirea condiției - existența faptei ca ilicită, respectiv nu orice acțiune a organelor de drept, atrage răspunderea statului.

Instanța de apel a remarcat că prin prisma Legii nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, persoana (fizică/juridică) are dreptul să solicite despăgubire în situația când aceasta o fost condamnată, iar ulterior în privința sa a fost emisă sentință de achitare, iar potrivit art. 50 Cod penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

La caz, Alexandra Cereșeu nu a fost supusă arestului, nu i-au fost aplicate măsuri de constrângere, nu a fost atrasă la răspundere penală și nici nu i s-a acordat

statutul de "condamnat", fiind doar în calitate de învinuit/inculpat de comiterea unei infracțiuni în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, iar în privința ei așa și nu a fost emisă o sentință definitivă de condamnare, care să fie constatată ilegală ulterior, fapt care nu atrage răspunderea statului. De asemenea, cu referire la argumentele apelantei despre oportunitatea reparării prejudiciului cauzat prin acțiunile organului de urmărire penală, instanța de apel a menționat că remediile indicate în legea nominalizată, sunt aplicabile situațiilor în care se afectează drepturi precum libertatea, siguranța, dreptul de proprietate, viața intimă, siguranța economică, dreptul la corespondență. Or, atât timp cât actele la care a făcut referire și care au fost întocmite de către organul de urmărire penală, nu au fost constatate ca ilegale și întocmite cu derogare de la prevederile legislației în vigoare, instanța de apel consideră că Alexandra Cereșu nu a probat cauzarea unor suferințe sau prejudicii prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală.

Instanța de apel a constatat că la judecarea cauzei, prima instanță a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a interpretat și aplicat corect normele de drept material cu pronunțarea unei hotărâri legale și întemeiate pe circumstanțele de fapt constatate nemijlocit în ședința de judecată prin probe pertinente și concludente în speță, instanța de apel ajungând la concluzia că apelul depus de Alexandra Cereșu este neîntemeiat care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 11 noiembrie 2019 Alexandra Cereșu, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depuse de Alexandra Cereșu și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurenta Alexandra Cereșu a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a aplicat eronat normele de drept material, instanța a interpretat în mod eronat legea, concluziile instanței de apel expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurenta Alexandra Cereșu a menționat că instanțele judecătorești inferioare eronat au motivat respingerea acțiunii, precum că circumstanțelor de fapt și drept menționate în acțiune nu cad sub incidența temeiurilor și cazurilor de apariție a dreptului la repararea prejudiciului în condițiile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Recurenta Alexandra Cereșu a relatat că dreptul la repararea prejudiciului, material și moral apare în cazul devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare.

Recurenta Alexandra Cereșu a relatat că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte clar procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, deoarece acete circumstanțe prezintă relevanță în folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat.

Recurenta Alexandra Cereșu a menționat că instanța de apel nu a verificat circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, nu

a apreciat probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu a dat un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia în condițiile când este obligată să reflecte în hotărâre motivele, relevanța admisibilitatea, veridicitatea probelor și toate probele în ansamblu, legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, concluziile sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă subliniază rolul pe care motivarea unei hotărâri îl are pentru respectarea art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și arată că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor argumentelor și elementelor de a proba sau cel puțin de a le aprecia. De altfel, instanța de apel nu se poate limita să preia total sau parțial poziția doar a unei părți a raportului litigios, ci trebuie să analizeze cauza și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de ambele părți.

Recurenta Alexandra Cereșu consideră că examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc în mod arbitrar, incomplet, evaziv, deoarece soluția instanței de apel, nu întrunește condițiile unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 11 iulie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 7263 (f.d. 149), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de Alexandra Cereșu, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu la 11 noiembrie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 27 noiembrie 2019 în adresa intimatului Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, a fost expediată cererea de recurs depusă de Alexandra Cereșu, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 16 decembrie 2019 Procuratura Generală a Republicii Moldova a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Intimatul Ministerul Justiției al Republicii Moldova nu și-a vaforificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexandra Cereșu, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandra Cereșeu, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Alexandra Cereșeu, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu, se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Alexandra Cereșeu, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Alexandra Cereșeu, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandra Cereșeu, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu, împotriva deciziei din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauză civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra Cereșeu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral, și compensarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nina Vascan

Judecătorii

Victor Burduh

Iurie Bejenaru